

וקרא הראשון ארבעה פסוקין, ושבחיה רב פפא.²⁷.

שנינו במשנתינו: אין פוחתינו מלהן ואין מוסףין וכו'.

תנא: הפותחה, הקורא הראשון — מביך לפניה, והחותם — מביך לאחריה.

ומאי טעמא דנהגו האידנא, בזמןנו, דבולהה, כל הקוראין, מברכי לפניה ולאחריה?

הינו טעם דתקינו רבנן — גזירה משובח הנכensis, דהינו אותו שנכנסו לאחר שברך הפותחה, ולא שמעו ברכתו, ויאמרו שאין ברכה בתורה לפניה, להכى תקנו ברכה לפניה לכל הקוראין.²⁸

ומשם היוצאיין, דהינו אותו שייצאו קודם שברך החותם, ויאמרו שאין ברכה בתורה לאחריה, להכى תקנו ברכה אחרת לכל הקוראין.

26. והינו למן דבר דמנורה מצפון לדרום, אבל אילו מאן דאמר דמנורה ממזרח למערב היתה עומדת, ולדיביה ליכא מהכא ראייה דאמצעי משובח. רשי, עי"ש.

27. כתבו הפני והמהרש"א, שלא פlige רב פפא אדרבא, ובאמת כל אחד מהג' שקרא ד' פסוקין — משובח. אלא, משום שוליוין מקידמיין למצאות, שבחיה לראשונה על שהיה זרי.

28. משמע דין חייב על השומעין לשמווע גם את הברכה. דלא"ה, למה לי טעמא דשמעא יאמרו וכו', תיפוק ליה משום שלא ישמעו את הברכה על הקראיה!

והפתילה], שם מונחת הפתילה, כלפי נר מערבי, שהוא הנר הקבוע בגוף המנורה, באמצעה. והיינו — "אל מול פני המנורה".

ונר מערבי — היה מוטה כלפי שכינה שהיא במערב, שהמנורה הייתה מונחת במשכן בין צפון לדרום, ונר מערבי היה משוכן קמעה כלפי מערב.²⁶

ואמר רבבי יוחנן: מכאן — שאמצעי משובח, שהרי כל הנרות היו פונמים כלפי נר מערבי, שהוא אמצעי.

ואחרון שקרא ארבעה — משובח. מי טעם?

משמעותו בקדש — ולא מוריידין. ולהכי, עדיפה טפי שיקרא האחרון ארבעה. Adams יקרא אחד מן הראשונים ארבעה, נמצא שמוריידין באחרון — שקורא רק שלשה.

רב פפא איקלע לבני נינשתא דאבי גובר,

מגילה [כ"א ע"ב]: אל מול פני המנורה יairo שבעת הנרות. מלמד: שהיה מצד פרניה, כנגד נר מערבי. ומלשון "מצד" נראה, שלא היה ממש באמצע הצד, רק שמצדדים קצת כנגד הנר ההוא."

וכתב, כלפי זה, גם יבואר הא דכתב: "יאירו שבעת הנרות", דלכארה קשה, הרוי רק ששה נרות מאיריים אל מול פני המנורה, והינו — נר מעובי? [וכתב שם, כלפי מדורש חז"ל, ציריך לומר, דהכוונה: הנשארים משבעת הנרות].

ולפי זה, לא יהיה המקרא יוצא מדי פשוטו. כי יהיו כל שבעת הנרות, מביטים לכוח מערבי, כפי פשטו של מקרא. והינו פירושה ד"אל מול פני המנורה". אלא שששה מהם — נוטים לצד האמצעי, כפי מדורש רבויתינו ז"ל. עי"ש שהאריך.